

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 9C/473/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813207520
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813207520.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o.. advokátska kancelária, Dr. VI Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673 proti žalovanej: T. T., W.. X.X.XXXX, V. XX, XXX XX W. Q., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Jaroslava Oravcová, Dobrianskeho 1651, Vranov nad Topľou, o zaplatenie 292,44 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 148,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne z dlžnej sumy od 18.11.2011 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 292,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne z dlžnej sumy od 18.11.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel zmluvu č. A 5408003, v zmysle ktorej žalobca vypožičal žalovanej SIM-kartu, ktorá jej umožňovala telekomunikačné služby poskytované žalobcom. Ďalej uviedol, že v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 144,- eur s tým, že ustanovenie dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón (telekomunikačné zariadenie) bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka a to rozsudkom Krajského súdu Prešov pod sp.zn. 6Co 91/2011 a v súlade s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Zároveň uviedol, že sa predmetnou žalobou domáha nároku na náhradu škody voči žalovanej, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón (telekomunikačné zariadenie) Nokia 7230 a to vo výške 144,- eur (ďalej len škoda). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, to znamená, predstavuje škodu žalobcu, ktorú mu žalovaná spôsobila tým, že získala telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že sa podpisom dodatku zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalobca poukázal, že uvedená zmluvná pokuta mala ako občiansko právny inštitút v zmysle dodatkov plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť. Nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanej neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu

povinnosti žalovanej a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech, mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovanej. Žalovaná si bola v zmysle článku III. bod 3.7. dodatkov vedomá, že telekomunikačné zariadenie je jej predávané za cenu uvedenú v článku I. bod 1.3. dodatkov, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou cenou) a poskytnutou zľavou z toho dôvodu, že sa zaviazala používať služby po dobu dohodnutú v dodatkoch, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telekomunikačného zariadenia. Okrem škody za akciový telefón (telekomunikačné zariadenie), žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si navrhovateľ neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vo výške 148,44 eur, vyfakturovanú v období 2011/07-2011/09. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 3.11.2011 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón a vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaná na pokus o pokonávku nereagovala žiadnou ani čiastočnou úhradou predmetnej pohľadávky. Žalobca ďalej uviedol, že si uplatňuje aj úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so všeobecnými podmienkami článku XI. bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 18.11.2011. V prípade úspechu žalobca si uplatňuje náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v celkovej sume 92,02 eur, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 17,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 74,52 eur.

Žalovaná sa k žalobnému návrhu nevyjadрила.

Vedľajší účastník na strane žalovanej oznámil vstup do konania dňa 26.8.2013 a navrhoval žalobu v časti o povinnosti žalovanej zaplatiť sumu 144,- eur zamietnuť a priznať náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 87,87 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko a.s., zmluvou o pripojení č. A 5408003, dodatku k zmluve č. A 5408003 zo dňa 22.12.2010, pokusom o pokonávku, faktúrami, oboznámením o vstupe vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka na strane žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Zo zmluvy o pripojení č. A 5408003 zo dňa 22.12.2010 uzavretej medzi účastníkmi tohto konania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu, ktorá umožnila žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo.

Podľa článku 1. bod 1.2 Dodatku k zmluve o pripojení č. A 5408003 zo dňa 22.12.2010 predmetom tohto dodatku je dohoda strán o predaji koncového telekomunikačného zariadenia Nokia 7230 účastníkovi z majetku podniku so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu (po uplatnení zľavy z jej spotrebiteľskej ceny s DPH), (ďalej len kúpna cena) 1,- euro.

Podľa článku 2. bodu 2.5. Dodatku k zmluve o pripojení, v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka, uvedenej v bode 2.3. alebo 2.4. tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2. tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samotným porušením povinnosti účastníka a to v okamihu porušenia povinnosti účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku.

V zmysle článku 2. bod 2.7 Dodatku k zmluve o pripojení, podnik je povinný splniť si všetky svoje povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú zo zmluvy a tohto dodatku, najmä predať účastníkovi koncové telekomunikačné zariadenie za dohodnutú kúpnu cenu a previesť na účastníka vlastnícke právo ku koncovému telekomunikačnému zariadeniu a odovzdať mu ho za predpokladu, že účastník splní všetky podmienky potrebné pre vznik nároku na kúpu telekomunikačného zariadenia za kúpnu cenu v súlade s týmto dodatkom a podmienkami.

Podľa článku 3. bod 3.6 Dodatku k zmluve o pripojení č. A 5408003 zo dňa 22.12.2010 tento dodatok je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V bode 3.7 účastník vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón mu je predávaný za cenu uvedenú v článku 1. bode 1.2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto dodatku po dobu dohodnutú v tomto dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2. v bode 2.2; 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu ako aj prípadný obsah prílohy č. 1 dodatku, by spôsobilo, že podniku vznikla škoda (minimálne z rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko a.s. (ďalej len všeobecné podmienky).

Zo všeobecných podmienok a to v článku 17. bodu 17.5 vyplýva, že zmluva a všeobecné podmienky, ako aj právne vzťahy medzi účastníkom a spoločnosťou Orange Slovensko ako účastníkmi tohto konania, ktoré nie sú v zmluve a všeobecných podmienkach výslovne upravené, sa riadia ustanoveniami Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a ak tieto nie sú upravené, tak sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

Podľa bodu 4.4. písm. a) článku 4 všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko a.s. (ďalej len všeobecné podmienky) spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy, ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti.

Podľa bodu 4.10. článku 4 všeobecných podmienok ukončením platnosti zmluvy nezaniká povinnosť účastníka uhradiť cenu poskytnutých služieb, ako aj uhradiť všetky iné peňažné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko. Spoločnosť Orange Slovensko pri zániku zmluvy zašle účastníkovi konečné vyúčtovanie, ktoré je účastník povinný uhradiť.

Podľa bodu 6.2 článku 6 Všeobecných podmienok okrem povinností upravených v týchto všeobecných podmienkach je účastník povinný používať službu iba v súlade s príslušnou zmluvou alebo jej dodatkom, zákonom a všeobecnými podmienkami, platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka, ako aj cenu za iné služby až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto všeobecných podmienok.

Podľa bodu 11.14 článku 11 Všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko má nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej ceny účastníkovi poskytnutej alebo účastníkom požadovanej služby za každý deň omeškania až do jej zaplatenia.

Za neuhradené služby žalobca vyfakturoval žalovanej faktúru č. 5129326887 zo dňa 11.7.2011 na sumu 1,33 eur s dátumom splatnosti 25.7.2011, faktúru č. 5135975724 zo dňa 11.9.2011 na sumu 6,52 eur s dátumom splatnosti 25.9.2011, faktúru č. 5132667571 vyhotovenú dňa 11.8.2011 na sumu 60,70 eur s dátumom splatnosti 25.8.2011, faktúru č. 5132664407 zo dňa 11.8.2011 na sumu 1,33 eur s dátumom

splatnosti 25.8.2011, faktúru č. 5129328677 zo dňa 11.7.2011 na sumu 78,56 eur s dátumom splatnosti 25.7.2011.

Z pokusu o pokonávku žalobcu adresovaného žalovanej dňa 3.11.2011 vyplýva, že žalobca upozornil žalovanú, že voči nej eviduje splatnú pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté služby a to za zúčtovacie obdobie 2011/07 vo výške 79,69 eur, za obdobie 2011/08 vo výške 62,03 eur a za obdobie 2011/09 vo výške 6,52 eur. Celková pohľadávka za poskytnuté elektronické telekomunikačné služby predstavuje sumu 148,44 eur a zároveň, že žalovaná je povinná z dôvodu porušenia zmluvných povinností vyplývajúcich z predmetného dodatku k zmluve o pripojení a samotnej zmluve o pripojení zaplatiť zmluvnú pokutu v celkovej výške 144,- eur. Pohľadávku ju vyzval uhradiť najneskôr do 17.11.2011, inak ju bude vymáhať súdnou cestou.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v písomnom vyjadrení uviedol, že v predmetnej právnej veci do konania vstúpil ako vedľajší účastník na strane žalovanej len čo sa týka uplatňovanej zmluvnej pokuty, ktorú žalobca Orange a.s. modifikuje na náhradu škody vo výške 144,- eur. Jeho aktivita sa preto v tomto konaní týka len uplatňovanej zmluvnej pokuty transformovanej na náhradu škody, ako skutkovo a právne samostatného nároku, ktorý mohol byť uplatnený aj samostatnou žalobou. Len preto, že žalobca oba nároky spojil do jednej žaloby, čo je inak určite postup racionálny, neznamena, že vstupuje do konania aj vo vzťahu k hovornému, kde spotrebiteľské práva porušované nie sú. Navrhoval žalobu v tejto časti zamietnuť a priznať náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Dôvod pre zamietnutie žaloby je nepreukázanie uplatneného nároku. Uviedol, že v danej právnej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), konkrétne ustanovenia § 52 a nasl. OZ. Žalobca uplatnil voči žalovanej právo na zaplatenie sumy 144,- eur. Tvrdí, že ide o nárok na náhradu škody, ktorý považuje za nárok vyplývajúci zo zmluvných podmienok ako nárok, ktorý tvorí rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania vo výške 87,87 eur.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „Zákon“), účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, 2 Zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 5 Zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník opakovane neoprávnenne zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z neobstaranosti, ak nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, ak pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí, ak opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania, ak opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná

úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Predmetný právny vzťah súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvy, ktoré uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o pripojení spolu s dodatkom, na základe čoho boli žalovanej poskytované dohodnuté služby, no táto cenu za tieto služby, tak ako jej boli vyčíslené v jednotlivých faktúrach, neuhradila. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté služby vo výške 148,44 eur je opodstatnený a v tejto časti žalobe vyhovel.

Žalovaná tým, že nezaplatila cenu za poskytnuté služby ani v dodatočnej lehote určenej žalobcom v pokuse o pokonávku, teda do 17.11.2011, dostala sa dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty, teda dňom 18.11.2011, do omeškania. Týmto dňom vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy. Podľa zistenia súdu výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením, t.j. ku dňu 24.6.2011, bola 1,25 % ročne. Výška úrokov z omeškania ku dňu 18.11.2011 bola teda 9,25 % ročne. Súd preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 9,25 % ročne od 18.11.2011 do zaplatenia zo sumy 148,44 eur.

Žalobca ďalej v žalobnom návrhu uviedol, že sa voči žalovanej domáha aj zaplatenia sumy 144,- eur, pričom táto suma predstavuje rozdiel predajnej ceny telefónu v čase uzatvorenia zmluvy o pripojení a akciovej ceny, za ktorú žalobca telefón žalovanej odpredal. Zaplatenia tejto sumy sa domáhal titulom nároku náhrady paušalizovanej škody, lebo porušením zmluvných povinností zo strany žalovanej vznikla žalobcovi škoda vo výške 144,- eur. Z vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody v predmetnom dodatku k zmluve o pripojení tak, ako je to uvedené vyššie vyplýva, že žalobca sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občiansko právnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), vznik škody ako majetkovej ujmy, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil.

Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka, o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať jednak na prípad porušenia mimozáväzkovej povinnosti (v tomto prípade ide o zodpovednosť ex delicto - škoda spôsobená mimo existencie záväzkového vzťahu medzi škodcom a poškodeným) a jednak na prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením zmluvnej (záväzkovej) povinnosti (ide o zodpovednosť charakteru ex contractu).

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých štyroch vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Ako už súd uviedol vyššie, jedným z predpokladov zodpovednosti za škodu je samotný vznik škody, pričom dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu (výške) zaťažuje poškodeného.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeľnuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou koncových telekomunikačných zariadení a ich akciovou cenou.

Z vyššie citovaných ustanovení tak ako boli dojednané v jednotlivých dodatkoch k zmluvách o pripojení ako aj Všeobecných podmienkach, účastníci konania v dodatkoch k zmluvám o pripojení uzavreli aj dohodu o predaji koncového telekomunikačného zariadenia, a to presne uvedeného v jednotlivom dodatku a za v ňom uvedenú kúpnu cenu, ktoré bolo žalovanej ako účastníkovi predávané z majetku podniku so zľavou. V tejto časti možno potom predmetný dodatok hodnotiť ako kúpnu zmluvu, keďže v predmetných ustanoveniach boli dojednané všetky podstatné náležitosti tak ako ich upravuje ustanovenie § 588 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu. Opakovane boli povinnosti ohľadom predaja telekomunikačného zariadenie upravené aj v ďalších ustanoveniach či už v dodatku k zmluve ako aj vo Všeobecných podmienkach tak ako sú už vyššie citované v čl. 2 bod 2.1 o povinnosti účastníka zaplatiť podniku kúpnu cenu vo výške uvedenej v čl. 1 bod 1.2 a v čl. 2.7 povinnosť žalobcu ako podniku predáť žalovanej ako účastníkovi telekomunikačné zariadenie za kúpnu cenu a previesť na účastníka vlastnícke právo k telekomunikačnému zariadeniu a odovzdať mu.

Žalobca teda umožnil žalovanej na základe dodatku k zmluve kúpu telekomunikačného zariadenia za ním určenú zníženú kúpnu cenu v rámci jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku resp. k predaju za takýchto podmienok nebol nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie, podľa názoru súdu, zamerané výhradne na účel získania klientov. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou telekomunikačného zariadenia (telefónu) tak nie je následkom protiprávneho úkonu žalovanej, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovanou. Je neprípustné, aby takýto zmluvný konsenzus bol prípade nesplnenia očakávaní, ktoré do zmluvného vzťahu žalobca vkladal, z jeho strany reparovaný, prehodnotením predmetného rozhodnutia o predaji telekomunikačného zariadenia za dojednanú cenu s tvrdením o spôsobení škody. Keďže žalobca obdržal dojednanú kúpnu cenu, nakoľko túto skutočnosť nijako nespochybnil, má súd zato, že k protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu nedošlo, teda žalobca nepreukázal vznik škody ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, neuniesol dôkazné bremeno, preto súd v časti nároku na zaplatenie náhrady škody v sume 144,- eur s jej príslušenstvom zamietol.

Podľa ust. § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „ O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p. vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd konanie v časti uplatneného návrhu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 144,- eur s prísl. zamietol a vo zvyšnej časti návrhu žalobcu pokiaľ ide o istinu vo výške 148,44 eur s príslušenstvom vyhovel. V časti zamietnutého nároku žalobcu bol v konaní úspešný žalobca, vo zvyšnej časti uplatneného nároku bola úspešná žalovaná.

Žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a ani zo spisu nevyplýva jej žiaden nárok na náhradu trov konania.

Konania v tejto právnej veci sa zúčastnil aj vedľajší účastník na strane žalovanej. V danej právnej veci mal žalobca úspech vo výške 51% a úspech žalovanej, na ktorej strane vystupoval aj vedľajší účastník bol 49%. S poukazom na vyššie uvedené je zrejmé, že žalovaná v predmetnej veci mala neúspech vo výške 51%, na strane ktorej vystupoval vedľajší účastník, preto súd zástupcovi vedľajšieho účastníka náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.